

Hazreti Allah c.c. kur'an-ı keriminde buyurur ki: **“bu gün sizin dininizi kemâle erdirdim, size nimetimi tamamladım ve sizin için din olarak islamdan razı oldum”**

(maide/3)

hal böyle olunca bir müslümanın bütün hayatı boyunca yapması/yapmaya çalışması gereken tek şey; inancının ve işlerinin mükemmel olan din-i mübîn-i islama uygun olması ve bu sayede yüce Allah'ın rızasına kavuşmasıdır. Çünkü bir kişinin şu fani dünya hayatında elde edebileceği en büyük şey 'Allah'ın rızası'dır. Zira hazret-i kur'anda

“Allah'tan olan azıcık hoşnutluk ise en büyüktür. İşte büyük kurtuluş ve mutluluk budur.”

(tevbe/ 72)

buyurulmaktadır. Bundan dolayıdır ki mü'min

ile kafir arasındaki en büyük fark bu olmuştur,

“Hiç Allah'ın rızasına uyan (mümin) kimse, Allah'ın gazabına uğrayan ve yeri cehennem olan (kâfir) kimse gibi olur mu?”

(Âl-i İmrân, 3/162)

Tevbe suresi 62'de:

“Allah ve Peygamberi razı/hoşnut edilmeye daha layıktır”.

Yukarıda ayetlerle açıklandığı üzere Allahın rızasını kazanmaya çalışan mü'min ile öfkesini kazanan kafirin halleri bir olmadığı gibi birbirlerine benzemeside asla doğru değildir. Gayri müslimlere benzemenin sebep olacağı tehlikeli neticelere dikkatimizi çekmek içindir ki, Sevgili Peygamber (sav) Efendimiz şöyle buyurmuşlardır: **“bir kavme (bir topluluğa) benzemeye çalışan kişi, o (benzemeye çalıştığı) kavimdendir”**

(Mişkât)

“(İnanç ve amelde) bizden başkasına benzeyenler, bizden değildir”

(Tirmizî)

Gayri müslimlere/yahudi ve hristiyanlara benzemeyi özetleyecek olursak; inanç yönünden benzeme az bile olsa kişinin kafir olmasına sebep olur. Amelde benzeyiş ise haramdır ve zamanla kişiyi inanç yönünden benzemeye götürür ki bu insanlar tarafından önemsenmeyen fakat sonderece sinsi olan bir tuzaktır. Her türlüşünden Allah'a sığınırız. Efendimiz sallallahu aleyhi ve sellem her konuda gayri müslimlere muhalefet etmiş ve ashabınada bunu ısrarla emretmiştir. Bu islam'ın ve müslümanların ehl-i küfür karşısında varlığını koruyabilmesi ve gücünün kaybolmaması için son derece gereklidir. Bu hassasiyeti koruyan ashab-ı kiram, varlığını ve gücünü artırarak korumuş, bundan yoksun olan zamane müslümanları ise giderek ehl-i küfür karşısında varlık gösteremeyecek hale düşmüştür.

Hal böyle olunca memleketimizdeki insanların teveccühünü kazanmış ve türlü türlü etiketli güya din adamı! Olan kişiler tarafından çeşitli kılıflar uydurularak meşru kılınmaya çalışılan yıl başı eğlencesini tanımak gerekiyor, tanıyalım ki kime benzediğimizi bilelim. En basit araştırma ile şu bilgilere ulaştık; *yılbaşı doğu Ortodoks Kilisesi'nde İsa'nın sünnet yıldönümüne de denk gelen 14 Ocak'da kutlanmaktadır. Bu tarih Jülyen takvimine göre 1 Ocak'a denk gelir, Jülyen takvimi'de Jül Sezar rafından M.Ö. 46 yılında kabul edilen ve batı dünyasında 16. yüzyıla kadar kullanılan takvimdir.* Şimdi hangi akıl ve iz'an sahibi insan yılbaşının kâfirlere benzemekten uzak, son derece masum bir eğlence olduğunu söyleyebilir? Peki, bunu masum göstermeye çalışan ve bunu makamını ve diplomasını kullanarak kameraların karşısına geçip ateşli ateşli savunan din adamlarına! Ne demeli? Şayet bu mukaddes dinimizde helal ve haramı belirleme yetkisi kur'an, sünnet, icma' ve kıyasla oluyorsa ki elbette öyledir o zaman bu eğlence hangisine uymaktadır? Ayete mi? Hadîse mi? Mütevatir yolu ile gelen recm hükmünü sırf kuran-ı kerimde yok diye inkâr etmek için yırtınan, at gözlüklü insanlar yılbaşı eğlencesini hangi kitapta buluyorlar?

Müslüman'ın tatili, mübarek saydığı günler ve bayramları hadis-i şeriflerde beyan edilmiştir. Hiç kimsenin onları değiştirmeye veya yenilerini icad etmeye hakkı yoktur. Çünkü Rabbimiz buyuruyor ki, **“Kim (meşru' görerek) Allah'a ve Resulü'ne karşı gelir, Allah'ın koyduğu sınırları aşarsa, Allah onu ebedî olarak kalacağı ateşe sokar Onun için alçaltıcı bir azap vardır”** (Nisâ sûresi/30)

Allahresulu sallallahu aleyhi ve sellem' in getirdiği islami, reform vs. saçmalıkları ile bozmayıp aslına sadık kalan ehl-i sünnet âlimlerin yetişmesi ve çoğalması hususunda biz Müslümanların bu davaya sahip çıkmaları ile kurtuluşumuz mümkündür. Aksi takdirde ehli küfür karşısında yok oluşumuz hızla devam edecektir.

Yazımızı, Cenâb-ı Mevlâmız'ın mübârek kelâmından iki âyet meâli ile noktalayalım: **“Rabbimiz Allah'tır' deyip sonra da (bütün hâl ve hareketlerinde Allah'ın emirlerini, Resulü'nün sünnetini esas alarak) dosdoğru yaşayanlara; (evet) onlara (kıyâmet gününde) hiçbir korku yoktur, onlar üzülmeyeceklerdir de (Çünkü) onlar, cennet ehlidirler Yapmakta oldukları (güzel amel ve hareketlerine) mükâfat olmak üzere, orada ebedî kalacaklardır”** (Ahkaf, 13-14)